

தமிழ்நாடு

ஐப்பசி 15 1989

ஒவியம் :

கோ. கைலாசநாதன்

TAMIL REFUGEE

2

October 15 1989

75p

தமிழ் அகதி

தமிழர்கள் வாழும் பகுதிகளில் அரசு படையினரால் ஏற்பட்ட

பொது தனி உடைமைச்சேதங்கள்

படையினரால் கைது செய்யப்பட்டவர்கள்,

சித்திரவதைக்குள்ளானோர், காணாமற்போனவர்கள்

கொலை செய்யப்பட்டோர்

அநாதைகளாக ஆக்கப்பட்டோர், அநாதை இல்லங்கள்

அகதிகளாக ஆக்கப்பட்டோர், அகதி முகாம்கள்

தமிழ்ப்பகுதிகளில் இடம் பெற்ற

சிங்களக்குடியேற்றத்திட்டங்கள்

ஆகிய விடயங்கள் சம்பந்தப்பட்ட தகவல்கள்

கட்டுரைகள் தமிழ் அகதியில் பிரசுரிப்பதற்குத்

தேவைப்படுகின்றன. புகைப்படங்கள் வரைபடங்கள்

என்பனவும் கட்டுரைகளுடன் அனுப்பப்படலாம்.

கட்டுரையாளர்களுக்கு அன்பளிப்பாகத் தகுந்த சன்மானம்

வழங்கப்படும்.

அனுப்ப வேண்டிய முகவரி:

Tamil Refugee,
Tamil Refugee Action Group, Unit 2, 2nd Follor,
Mill Mead Business Centre, Mill Mead Road, London N17 9QU

தமிழ் அகதி

சந்தாதாரர் ஆகுங்கள்

வருட சந்தா : ஐக்கிய ராச்சியம் £9.00 ஏனைய நாடுகள் £12.00

காசோலை அல்லது காசுக்கட்டளை தமிழ் அகதி செயற்பாட்டுக் குழுவின் பெயரில் இருத்தல் வேண்டும். அனுப்பவேண்டிய முகவரி,

தமிழ் அகதி

தமிழ் அகதி செயற்பாட்டுக் குழு

அலகு 2, இரண்டாம் மாடி

மில் மீட் வியாபார நிலையம்

மில் மீட் வீதி, லண்டன் வ17 9கியூ யூ

தமிழ்நாடு

கொலைகளை நிறுத்துங்கள்

கொலைகளை நிறுத்துங்கள்

கொலைகளும் கொள்ளையும் இன்றைய ஈழத்தில்
இடம்பெறா நாட்களே இல்லை

மக்களின் நலனில் அக்கறைகொண்டு அவர்களுக்காகக் குரல்
கொடுப்போர் சுடப்பட்டு வீதியிலே எறியப்படுகிறார்கள்

இராணுவத்தினரின் அடர்முயங்களைக் கண்டிப்போர்

இரவோடிவாகக் கைது செய்யப்பட்டு

"காணாமற்போனோர்" பட்டியலில் சேர்க்கப்படுகின்றனர்

அநாதைகளைக்கப்பட்டோர் அகதிகளானோர் ஒடுக்கப்பட்டோர்
என்போரின் நலனுக்காக உழைப்போர் பயமுறுத்தப்படுகிறார்கள்
மௌனமாக்கப்படுகிறார்கள்; அல்லது 'தண்டனைக்குள்ளாகி'
உயிரையே இழக்கிறார்கள்

மனித உரிமைகள் நசுக்கப்பட்டுச் சிதைபடும்போது அதனைக்
கண்டித்து எழுத இயலாது எழுத்தாளர்கள் திணறி நிற்கின்றனர்.
கொலைக்கரங்களுக்கு அவர்கள் அஞ்சி ஒடுங்குகின்றனர்

இக்கொலைகளுக்குக் காரணங்கள் காட்டப்படுவதில்லை. எவரால்
செய்யப் பட்டதெனவும் கூறப்படுவதில்லை

இக்கொலைகளின் விளைவு மிகவும் பாரதூரமானது

இக்கொலைகளுக்கு ஒரு முடிவே கிடையாதா?

மக்கள் மனதிற்குள்ளேயே இதனைக்கேட்டுக் கொள்கின்றனர்.

மரண பயம் அவர்களைக் கௌவிக் கொண்டுள்ளது

இந்நிலை மாற்றப்படவேண்டும். கொலைகள் கொள்ளைகள்
உடன் நிறுத்தப்படல் வேண்டும்

கொலைகாரர்களின் கைகளினால் விடுதலைப் பயிர்கள்
கருகாத நிலை வேண்டும்

பயிர்கள் செழித்து வளரும் சூழ்நிலை வேண்டும்

இதற்காக உழைப்போம். இது அனைவரதும் கடமை.

R. Pathmanaba Iyer
27-B High Street
Plaistow
London E13 0AD
Tel: 020 8472 8323

சிங்கள தமிழ் அரசியல்வாதிகளிடையே காலத்துக்குக் காலம் இடம் பெற்ற ஒப்பந்தங்கள் உடன்படிக்கைகள் உறுதி மொழிகள் தீர்மானங்கள் என்பன அதே சிங்கள அரசியல்வாதிகளால் மீறப்பட்டும் நடைமுறைப் படுத்தாதும் கிழித்தெறியப்பட்டதுமான வரலாற்றை இலங்கைச் சரித்திரம் கூறும். இத் துரோக வரலாற்றினை 1968ம் ஆண்டு பாராளுமன்றத்தில் இடம்பெற்ற மாவட்டசபை மசோதா பற்றிய வெள்ளை அறிக்கைமீதான விவாதத்தின்போது வ.நவரெத்தினம் (பாராளுமன்ற உறுப்பினர்-ஊர்காவற்றுறை) எடுத்துரைத்தார். இவ் உரை பின்பு 'ஒப்பந்தங்கள் வேண்டாம்' என்ற நூலாக வெளியிடப்பட்டது. நமது இனைய பரம்பரையினருக்கு இவ் வரலாற்றினைக் கூறவேண்டிய அவசியம் இன்றிருப்பதால் ஒப்பந்தங்கள் பற்றிய முதல் ஐந்து பகுதிகளை இந்நூலிலிருந்து நன்றியுடன் எடுத்துப்பிரசுரிக்கின்றோம்.

வேதாளம் பழையபடி முருக்க மரத்தில் ஏறிய கதை

வ. நவரெத்தினம்

கதை ஒன்று

சிலோன் நாஷனல் காங்கிரஸ் 1919ம் ஆண்டில் நிறுவப்பட்டது. அதன் முதலாவது தலைவராக சேர் பொன்னம்பலம் அருணாசலம் தெரிவு செய்யப்பட்டார்.

காங்கிரசை ஸ்தாபித்த சிறிது காலத்தில் ஓர் ஒப்பந்தம் செய்து கொள்ளப்பட்டது. அதுதான் முதலாவது சிங்கள- தமிழ் ஒப்பந்தம். திரு. ஜேம்ஸ் பீரீஸ், திரு. ஈ.ஜே. சமர விக்கிரம கே.சி ஆகிய இருவரும் சிங்களவர் பக்கமாகவும், சேர்.பி.அருணாசலம் தமிழர் பக்கமாகவும் சேர்ந்து செய்துகொண்ட ஒப்பந்தம் அது. அதன் சரத்துக்கள் எனக்குக் கிடைக்கவில்லை. ஆனால் சட்டசபையின் அங்கத்துவம் பற்றியதாக இருக்கவேண்டும் என்று நினைக்கிறேன்.

கடந்த 50 வருஷங்களாகச் செய்துகொண்ட ஒப்பந்தங்கள் எல்லாம் இந்த சட்டசபைப் பிரதிநிதித்துவத்தைப் பற்றியனவாகவே காணப்படுகின்றன. சரித்திரக் கண்ணோட்டத்துடன் பார்த்தால் காரணம் புலப்படாமல் இல்லை. சிங்களத் தலைவர்கள் தமது சிங்கள மக்களின் உரிமைகளைப் பாதுகாப்பதற்காகச் சட்ட சபையில் கூடிய பலம் கேட்டார்கள். தமிழ்த் தலைவர்கள் தங்கள் மக்கள் எண்ணிக்கையில் சிறுபான்மையினராக இருக்கிறபடியால் பாதுகாப்புத் தரக்கூடிய பிரதிநிதித்துவம் கேட்டார்கள். எனவே இந்தப் போட்டி, இந்தப் பூசல் 50 வருஷங்களாக சோல்பரி கமிஷன் இலங்கைக்கு வரும்வரை தொடர்ந்தது. சரித்திரத்தைப் பார்த்தால் காரணம் இல்லாமல் இல்லை. மேற்கத்தைய வல்லரசுகள் இந்த நாட்டில் இருந்த இராச்சியங்களை வெவ்வேறாகக் கைப்பற்றினார்கள். வடக்குக் கிழக்கிலிருந்த தமிழ் இராச்சியத்தை ஒரு காலத்திலும், தென்னிலங்கையில் இருந்த சிங்கள இராச்சியங்களை வேறுவேறு காலங்களிலும் கைப்பற்றி பின்பு நிர்வாக வசதிக்காக ஒன்றாக இணைத்தார்கள். இப்படி இணைக்கப்பட்டதனால் தாம் சிறுபான்மையினராக ஆகிவிட்டதைக் கண்ட தமிழர், ஒரு இனம் மற்ற இனத்தின்மீது ஆதிக்கம் செலுத்த முடியாதவாறு தமக்குப் பாதுகாப்புத் தேடினார்கள். இதனால் எழுந்ததுதான் இந்தப் பிரதிநிதித்துவம் பற்றிய போட்டி.

திரு. ஜேம்ஸ்பீரீஸ் திரு.சமரவிக்கிரம ஒரு பக்கமாகவும், சேர் அருணாசலம் மறுபக்கமாகவும் முடித்துக்கொண்ட ஒப்பந்தம் மேல்மாகாணத்துத் தமிழர்களின் பிரதிநிதித்துவத்தைப் பற்றிய உடன்படிக்கையாகும். கடைசியில் நடந்தது என்ன? எந்தவிதமான மரியாதையும் காட்டாமல் கிழித்து எறியப்பட்டது. இலங்கைக்கு அரசியல் சீர்திருத்தங்கள் கேட்பதானால் எல்லா இனங்களும் ஒற்றுமையாகக்

கேட்கவேண்டுமென்று இங்கிலாந்து நிறுத்திப்பிடித்த காலம்அது. இங்கிலாந்துக்குக் காட்டுவதற்காகவாவது இணக்கத்தை ஏற்படுத்த முயற்சித்தார்கள் தலைவர்கள். ஆனால் காங்கிரசுக்குள் உள்ளேயே செய்துகொள்ளப்பட்ட உடன்படிக்கை நிராகரிக்கப்பட்டது. அதற்குச் சொல்லிய காரணத்தைத் தெரிந்து கொள்ளவேண்டும். 1921இலோ 1922இலோ காங்கிரஸ் மகாசபை கூடியது. அதற்குத் தலைமை தாங்கிய திரு.எச்.ஜே.சி.பெரேரா தலைமையுரை நிகழ்த்தினார். அந்தத் தலைமையுரையில் காரணம் கூறப்பட்டுள்ளது. "திருவாளர்கள் ஜேம்பீரீஸ்,சமரவிக்கிரம ஆகிய இருவருக்கும் சேர். பொன்னம்பலம் அருணாசலத்துக்குமிடையில் ஒப்பந்தம் செய்துகொண்டது உண்மைதான். ஆனால் அந்த ஒப்பந்தம் எங்களைக் கட்டுப்படுத்தாதென்று நாங்கள் கருதுகிறோம்.சேர் பொன்னம்பலம் அருணாசலமும் அவரது சகாக்களும் காங்கிரசிலிருந்து வெளியேறிவிட்டார்கள்தான். அதற்கு நாங்கள் என்ன செய்வது?" என்றார் காங்கிரஸ் தலைவர். காலஞ்சென்ற பிரதமர் எஸ்.டபிள்யூ.ஆர் டி. பண்டாரநாயக்கா "சிலோன் நாஷனல் காங்கிரசின்" கைப்புத்தகம் என்று ஒரு நூலை வெளியிட்டிருக்கிறார். அக்காலத்தில் அவர் காங்கிரஸ் துணைக்காரியதரிசியாக இருந்தவர். அந்தப் புத்தகத்தில் 243ம் பக்கத்தில் காங்கிரஸ் தலைவர் எச்.ஜே.சி. பெரேராவின் தலைமையுரை காணப்படுகிறது. அதிலே காரணத்தை மேலும் விளக்கக்கூறும் பகுதியை வாசித்துக்காட்ட விரும்புகிறேன்.

"அமைதியையும் பரஸ்பர சௌஜன்யத்தையும் ஏற்படுத்துவதற்காக என்றிருக்கலாம், அல்லது அரசியல் காரணங்களுக்காக என்றிருக்கலாம், ஆனால் பரிசுத்தமான உள்ளக்கருத்தோடும் ஒருமைப்பாட்டை நிலைநாட்டும் எண்ணத்தோடும் தனிப்பட்ட அங்கத்தவர் சிலர் வடபகுதி நபர்களோடு சேர்ந்து சில சமரச உடன்படிக்கைகளைச் செய்திருக்கலாம். ஆனால் காங்கிரசுக்கு நான் மீண்டும் சொல்லுகிறேன். காங்கிரஸ் என்ற ஸ்தாபனத்துக்கு அதைப்பற்றி ஒன்றும் தெரியாது."

இப்படியாகத்தான் காரணம் சொல்லப்பட்டது. தனிப்பட்டவர்களுக்கிடையில் செய்யப்பட்ட ஒப்பந்தம், அது காங்கிரசைக் கட்டுப்படுத்தாது, எனவே கிழித்து வீசப்பட்டது. அந்தக் காலத்திலும் கூட இந்தப் பயம் ஒரு இனம் மற்ற இனம் மீது ஆதிக்கம் செலுத்தப் போகிறது, பெரும்பான்மை சிறுபான்மையாகப் போகிறது என்ற இந்தப் பயம் தலைவர்கள் மனதில் இருந்தே வந்துள்ளது. திரு.எச்.ஜே.சி. பெரேரா சிங்கள மக்களின் உரிமைகளுக்குப் பங்கம் விளைவிக்கக் கூடிய எந்த உடன்படிக்கையையும் தான் ஏற்றுக் கொள்ளப் போவதில்லை என்றார். அவரைப் பொறுத்தவரையில் அது சரி. ஒரு இனத்துக்குத் தலைவன் என்றால் தனது இனத்தின் உரிமைகளைப் பாதுகாக்க வேண்டியது அந்தத் தலைவனின் கடைமை. ஆனபடியால்தான் கடந்த 50 வருடங்களாக அப்படி நடந்து வந்திருக்கிறார்கள். அவர்கள் தங்கள் கடமையைச் செய்வதுபற்றி நான் குறை கூற வரவில்லை. பின் ஏன் இதை எடுத்துக் கூறுகிறேன் என்றால், கனவான்கள் என்று சொல்லக்கூடிய பொறுப்பு வாய்ந்த தலைவர்கள் சேர்ந்து கௌரவமான முறையில் செய்துகொண்ட ஒப்பந்தங்களைக் கிழித்து எறிந்த சரித்திரத்திலே முதன்முதலாக நிகழ்ந்த சம்பவம் இது என்பதைச் சுட்டிக் காட்டுவதற்காகச் சொன்னேன்.

கதை இரண்டு

யாழ்ப்பாணத்தின் "மகேந்திர" ஒப்பந்தம் அதன் பின்பும் அரசியல் சீர்திருத்தம் வேண்டும் என்ற கோரிக்கை தொடர்ந்து வற்புறுத்தப்பட்டே வந்தது. ஒற்றுமையாகக் கேட்க வேண்டும் என்று இங்கிலாந்து நிறுத்திப் பிடித்தது. சிலோன் நாஷனல் காங்கிரசிலிருந்தோ சேர் அருணாசலம் முதலிய தமிழ்த் தலைவர்கள் வெளியேறி விட்டார்கள். ஆனபடியால் யாழ்ப்பாணத்திற்கு ஒரு தூது கோஷ்டி அனுப்பப் பட்டது. காங்கிரஸ் கோஷ்டி அதற்கு இந்தச் சபையின் சபாநாயகராக இருப்பவரின் பிரசித்தி பெற்ற தந்தையார் திரு.சி.இ.கொரியா தலைமை தாங்கினார். திரு.சி.இ. கொரியாவையும் அவர் சகோதரர் திரு.விக்டர் கொரியாவையும் தமிழர்கள் என்றுமே மறக்க முடியாது. அந்த நாட்களில் தமிழ் மக்களின் உரிமைகளுக்காக

முன்னணியில் நின்று போராடியவர்கள் இந்த கொரியா சகோதரர்கள். இப்பொழுது நான் குறிப்பிடுவது 1925ம் ஆண்டில் செய்யப்பட்ட இரண்டாவது சிங்களவர் தமிழர் ஒப்பந்தத்தை. யாழ்ப்பாணத்தில் இதை "மகேந்திர ஒப்பந்தம்" என்று சொல்வார்கள். யாழ்ப்பாணத்திலே திரு. (பின்பு சேர்) வைத்தியலிங்கம் துரைச்சாமியின் வீட்டுக்குப் பெயர் "மகேந்திரா" என்பது. இரு தூதுக்குழுவினரும் இந்த வீட்டில் வைத்துப் பேச்சு வார்த்தை நடத்தி ஒப்பந்தம் செய்துகொண்டபடியால் "மகேந்திர ஒப்பந்தம்" என்று வழங்கப்பட்டது.

திரு.சி.இ. கொரியா தலைமையில் யாழ்ப்பாணம் சென்ற இந்த காங்கிரஸ் தூதுக்கோஷ்டியிலே திருவாளர்கள் டி.பி ஜயா, ஜோர்ஜ் இ.டி.சில்வா, சி. இ. விக்டர், எஸ்.கொரியா, எம். எச்.ஜயதிலக, எம். ஏ. அருளானந்தம், பி. டி.எஸ் குலரத்தன, ஆர். எஸ்.எஸ்.குணவர்த்தனா, எஸ். முத்தையா ஆகியோர் அங்கம் வகித்தனர்.

யாழ்ப்பாணத்திலே தமிழர் தூதுக்கோஷ்டியில் திருவாளர்கள் வைத்தியலிங்கம் துரைச்சாமி, ஏ.கனகரத்தினம், ஏ.ஆர் சுப்பிரமணியம், எல்.ஆர்.ஸ்பென்சர், எவ். பெயிலி மயில்வாகனம், டி.ஆர் நல்லையா, எஸ். ஈ.தம்பையா, எஸ்.இராசரத்தினம் ஆகியோர் இருந்தார்கள். திரு. இராசரத்தினம் இன்னும் உயிருடன் இருக்கிறார் என்று நினைக்கின்றேன்.

இரு தரப்பினரும் கூடி அந்த 1925ம் ஆண்டு சிங்களவர்- தமிழர் ஒப்பந்தத்தைச் செய்து கொண்டார்கள். அந்த ஆண்டிலே கண்டியில் கூடிய காங்கிரஸ் மகாசபைக் கூட்டத்தில் அந்த ஒப்பந்தம் சமர்ப்பிக்கப்பட்டது. அது ஒரு நீண்ட ஒப்பந்தம். அதன் முதலாவது பந்திதான் நான் எடுத்துக்கொண்ட விஷயத்துக்குத் தேவையானது. அதை நான் முன்சொல்லிய காங்கிரஸ் கைப்புத்தகத்திலிருந்து வாசிக்க விரும்புகிறேன்.

"இந்த ஆலோசனைக் கூட்டம் பொருந்திக் கொள்ளுவதாவது சட்டசபையைப் பொறுத்தவரையில் வடக்குக் கிழக்கு மாகாணங்களின் மக்களுக்கும் மேல்மாகாண இலங்கைத் தமிழருக்கும் கொடுக்கப்படும் பிரதிநிதித்துவமும், இலங்கையின் ஏனைய பாகங்களுக்குக் கொடுக்கப்படும் பிரதிநிதித்துவமும் வருங்காலத்தில் வகுக்கப்படும் அரசமைப்புச் சட்டத்தில் ஒன்றுக்கு இரண்டு என்ற விதொசார அடிப்படையில் இப்பொழுது இருப்பதுபோல அமைந்திருக்கவேண்டும்" என்பதாகும்.

மீண்டும் அதே பிரதிநிதித்துவத்தைப் பற்றியதுதான். விகிதாசாரத்தை 1: 2 என்று தீர்மானித்தார்கள். அதன் பின் என்ன நடந்தது? காங்கிரஸ் கூட்டத்தில் சமர்ப்பிக்கப்பட்டது. ஆனால் முடிவு ஒன்றும் எடுக்கப்படவில்லை. ஏற்கவுமில்லை. நிராகரிக்கவுமில்லை. கூட்டத்துக்கு வந்திருந்த பிரதிநிதிகள் மத்தியில் உடன்பாடு காண முடியவில்லை. எனவே அடுத்த கூட்டத்தில் ஆராய்வதென்ப பின்போடப்பட்டது. அந்த ஒப்பந்தத்தில் வேறு பல விஷயங்களும் இடம்பெற்றிருந்தன. காங்கிரஸில் தமிழர் மகாஜனசபைக்கு என்ன பிரதிநிதித்துவம் என்பன போன்ற விஷயங்கள். ஆனால் அதிமுக்கியமான ஒப்பந்தம் சட்டசபையில் சிங்களவருக்கு இரண்டு அங்கத்தவர்கள் என்றால் தமிழருக்கு ஒரு அங்கத்தவர் என்ற ஒப்பந்தம் மீது தீர்வு காணவில்லை.

அடுத்த காங்கிரஸ் மகாசபைக் கூட்டம் 1926இல் காலியில் நடந்தது. ஆச்சரியம் என்னவென்றால் அதன் நிகழ்ச்சிநிரலில் இந்த விஷயம் இடம்பெறவேயில்லை. உடனே விக்டர் கொரியா பிரச்சனையைக் கிளப்பினார். காங்கிரஸ் கைப்புத்தகத்தில் 71ம் பக்கத்தில் இந்த விஷயம் விளக்கப்பட்டிருக்கிறது. அதை வாசிக்க விரும்புகிறேன்.

"தலைமையுரைக்குப்பின் காங்கிரஸ் தேநீருக்காக $\frac{1}{2}$ மணித்தியாலம் இடைவேளைக்குப் பின்பு திரும்பவும் கூடியபொழுது திரு. விக்டர் கொரியா தலைவரின் அனுமதி கேட்டார் நிகழ்ச்சிநிரலில் இல்லாத விஷயம் ஒன்றை எழுப்புவதற்காக. அந்த விஷயம் காங்கிரஸ் நிர்வாகக் கமிட்டியில் மக்கள் வைத்திருக்கும் நம்பிக்கையைமட்டுப் பாதிப்பதல்ல. தேசத்தின் கண்ணியத்தையே பாதிப்பதாகும்" என்றார்.

தலைவர் குறுக்கிட்டு, "திரு. கொரியா, ஏதோ கேள்வி கேட்கப்போவதாக நான் நினைத்தேன், ஆனால் பேசுவதைத் தடுக்க விரும்பவில்லை" என்றார்.

திரு. கொரியா நிகழ்ச்சிநிரலில் ஒரு குறிப்பிட்ட தீர்மானம் சேர்க்கப்படாமல் விடுபட்டிருக்கிறது. ஏன் என்று கேட்டார்.

தலைவர் "காங்கிரஸ் நிர்வாகக் கமிட்டியிலே நாட்டில் உள்ள சகல சங்கங்களும் அங்கம் வகிக்கின்றன. இந்த விஷயங்கள் எல்லாம் கமிட்டிக்குச் சமர்ப்பிக்கப்பட்டுவிட்டன. வேறு விளக்கம் தேவையில்லை. நிகழ்ச்சிநிரல் தயாரிப்பதற்கு முன் திரு. கொரியா கிளப்பும் விஷயம் கமிட்டிக்குச் சமர்ப்பிக்கப்பட்டிருக்கவேண்டும்" என்று பதிலளித்தார்.

திரு. கொரியா "சென்ற வருஷம் திரு. பிரான்சிஸ் டி. சொய்சாவிடம் (திரு.பிரான்சிஸ் டி. சொய்சாதான் கடந்த வருஷம் காங்கிரஸ் தலைவர்) நான் கேட்டுக்கொண்டதற்கு இணங்கி இந்த வருஷக் கூட்டத்தில் முதல் விஷயமாக இந்தச் சிங்கள-தமிழ் ஒப்பந்தம் எடுத்துக்கொள்ளப்படும் என்று எனக்கு வாக்குத் தந்திருந்தாரே" என்றார்

திரு. பிரான்சிஸ் டி. சொய்சா "நான் அப்படிச் சொல்லவில்லை".

திரு.கொரியா "காங்கிரஸ் மகாசபையின் விசேஷ கூட்டத்தில் இது கொண்டுவரப்படும் என்று சொன்னாரே".

திரு. பிரான்சிஸ் டி. சொய்சா "இது விசேஷ கூட்டம் இல்லை".

திரு. கொரியா "அப்படியானால் இன்னும் மிக மோசமானதல்லவோ?"

திரு. பி.ஜிவேந்திர சிங்கி எழுந்து. "தமிழர்-சிங்களவர் ஒப்பந்தம் பழங்கதை. அதை இப்போ கிளறமுடியாது".

திரு. கொரியா எழுந்து "நான் இந்த விஷயத்தைக் கிளப்பியது காங்கிரசின் சொந்த நன்மைக்காகவே. ஏன் என்றால் தமிழர் மத்தியில் ஒரு அபிப்பிராயம் நிலவுகிறது. காங்கிரஸ் தலைவர்களை நம்ப முடியாது; சிங்களத் தலைவர்களின் சொல் செல்லாக் காசு போன்றது என்று அவர்கள் கருதுகிறார்கள்" என்றார்.

தலைவர் திரு. கொரியாவைப் பார்த்து. "இத்துடன் இந்த விவாதத்தை நிற்பாட்டிவிட்டுப் பின்னேரம் கமிட்டியில் இதைப் பேசிக் கொள்ளலாமே. பகிரங்கமாகக் கருத்து வேற்றுமைகளைக் காட்டிக் கொள்வதனால் திரு. கொரியா அக்கறை கொண்டுள்ள விஷயத்திற்கு நன்மை கிடைக்கப்போவதில்லை" என்று ஆலோசனை கூறினார்.

இதன்பின் திரு.பிரான்சிஸ் டி. சொய்சா தன்பெயரில் இருந்த பிரேரணையைப் பிரேரிக்க எழுந்தார். திரு.டி. சொய்சாவே சிங்கள-தமிழ் ஒப்பந்தத்தை முறியடித்தார் என்று திரு. விக்டர் கொரியா குற்றஞ்சாட்டியிருந்தபடியால் அதுபற்றி விளக்கம் கூற முற்பட்டார்.

திரு. பிரான்சிஸ் டி. சொய்சா விளக்கம் கூற முயன்றபொழுது திரு.வி.எஸ். பெரேரா எழுந்து "திரு.கொரியாவுக்குப் பேச இடம் கொடுக்காதபொழுது திரு.டி. சொய்சாவுக்குப் பேச இடம் கொடுக்கக்கூடாது" என்றார். "திரு.கொரியாவுக்கு விளக்கம் கொடுப்பது தனது கடமை" என்று சொல்லி திரு.சொய்சா தலைவரின் அனுமதியைக் கோரினார்.

திரு.கொரியா "எனக்கு ஆட்சேபனை இல்லை;விளக்கத்தை வரவேற்கிறேன்" என்றார்.

திரு.டி. சொய்சா சொன்னார் "சிங்கள மக்களின் கண்ணியமும், எனது சொந்தக் கண்ணியமும் பாதிக்கப்பட்டுள்ளதென்ற கருத்து திரு.கொரியாவின் கேள்வியில் அடங்கியுள்ளது. சென்ற ஆண்டு அந்தத் தீர்மானத்தை எடுத்துக் கொண்டபொழுது பின்பு ஒரு விசேட கூட்டத்தில் ஆராயப்படவேண்டுமென்று அது பின்போடப்பட்டது உண்மையே. ஆனால் இந்த வருடாந்தக்கூட்டத்தில் ஆராயவேண்டுமென்று ஒருத்தரும் கருதவில்லை. திரு.கொரியாவுக்கும் தெரியும். கமிட்டியில் இந்த விஷயம் ஆராயப்பட்டது. நாட்டிலுள்ள சகல சமூக சங்கங்களின் அபிப்பிராயங்களையும் அறியும்வரையில் இந்த விசயத்தை எடுத்துக்கொள்வதில்லையென்று தீர்மானிக்கப்பட்டது. சிங்கள-தமிழ் ஒப்பந்தத்தின் அபிமானத் தந்தைகளான திரு.ஜோர்ஜ் ஈ.டி. சில்வாவும் மற்றையோரும் கொண்டுவந்த பிரேரணையின்பேரில் இப்படித் தீர்மானிக்கப்பட்டது" என்றார்.

இப்படியான விளக்கத்தோடு அந்த இரண்டாவது சிங்கள-தமிழ் ஒப்பந்தமும் குழிதோண்டிப் புதைக்கப்பட்டது. (தொடரும்)

சில புதிய துகவல்கள்

I புதிய குடிவரவு விதிகள்

சென்ற ஆடி மாதம் 8ந் திகதி தொடக்கம் புதிய குடிவரவு விதிகள் நடைமுறைக்கு வந்துள்ளன. இவ்விதிகளின் 111ம் பந்தியின்படி மாணவராக இருப்பதற்குக் குடிநுழைவு அனுமதி பெறாது வேறு காரணங்காட்டி ஐக்கிய இராச்சியத்திற்கு வந்தோர் மாணவராக மாறுவதற்கு விண்ணப்பின் அவ்விண்ணப்பம் உள்நாட்டு அலுவல்கள் அமைச்சினால் நிராகரிக்கப்படும். இவ்விதியானது குறிக்கப்பட்ட சில நாடுகளிலிருந்து வந்தோர்மீது மட்டுமே நடைமுறைப்படுத்தப்படுகிறது. இலங்கை இந்தியா பாகிஸ்தான் பங்களாதேஷ் கானா நைஜீரியா ஆகிய நாடுகள் இக்கட்டுப்பாட்டினால் அடங்கும் ஒருசில நாடுகளாகும். அமெரிக்கா ஜப்பான் இஸ்ரேல் மற்றும் ஐரோப்பிய நாடுகளிலிருந்து சுற்றுலாக் காரணங்காட்டி ஐக்கிய இராச்சியத்துக்கு வந்த ஒருவர் மாணவராக மாறுவதற்கு இப்புதிய விதிகள் எதுவித கட்டுப்பாட்டினையும் விதிக்கவில்லை. இவ்வாறான பாகுபாடு முன்னைய குடிவரவு விதிகளின் கீழ் இருக்கவில்லை என்பது குறிப்பிடத்தக்கது.

ஐக்கிய இராச்சியத்தில் உண்மையிலேயே மாணவராக இராது மாணவர் என்ற போர்வையில் வேலை செய்வதற்காக அல்லது நிரந்தரமாக வதிவதற்காக வருவோரை உள்நுழையவிடாது தடுப்பதற்காகவே இக்கட்டுப்பாடு கொண்டுவரப்பட்டதென உள்நாட்டு அலுவல்கள் திணைக்களம் கூறுகின்றது.

II புகலிடமாற்றம்

நெதர்லாந்தில் அரசியற் புகலியாக ஏற்றுக்கொள்ளப்பட்ட ஒருவர் ஐக்கிய இராச்சியத்திற்குப் புகலிட மாற்றம்கோரி உள்நாட்டு அலுவல்கள் திணைக்களத்திற்கு விண்ணப்பித்திருந்தார். இவ்விண்ணப்பத்திற்குரிய காரணங்கள் மனிதாபிமானநீதியில் அமைந்திருந்தன. எனினும் இவ் விண்ணப்பம் ராசாங்க அமைச்சினால் நிராகரிக்கப்பட்டது. இந்நிராகரிப்பிற்கு எதிராக விண்ணப்பதாரரால் மேன்முறையீடு செய்யப்பட்டது. குடிவரவு விதிகள் எதுவும் இவ்வகை விண்ணப்பம்பற்றி இல்லாமையினால் ராசாங்க அமைச்சின் செயலாளர் தனது தற்றுணிபினைப் பிரயோகித்தே விண்ணப்பித்தினை நிராகரித்திருந்தார். அத்தகைய தற்றுணிபான முடிவு எவ்வாறு எடுக்கப்பட்டதென அறிவதற்கு மேன்முறையீட்டு அதிகார சபையினருக்கு அதிகாரமிருந்தது. அதன்படி ஐரோப்பிய பொருளாதார சமூகத்தின் அமைச்சர்கள் சபையினால் 25.3.84ல் விடுக்கப்பட்ட அறிக்கையின்கீழும், 1980ல் இயற்றப்பட்ட அகதிகள் பொறுப்பு மாற்றம் பற்றிய ஐரோப்பிய உடன்படிக்கையின் கீழும் செயலாளரின் முடிவு அமைந்திருந்தமையினால் மேன்முறையீட்டாளரின் விண்ணப்பம் நிராகரிக்கப்பட்டது சரியே எனத் தீர்ப்பு வழங்கப்பட்டது.

III மாணவியின் கணவர்

வேலை செய்வதற்காகவோ அல்லது வர்த்தகம் ஒன்றினை உருவாக்கி நடாத்தவோ அல்லது சுதந்திரமாக இயங்குவதற்குரிய பொருளாதார வசதிகொண்ட முறையின்கீழோ ஐக்கிய இராச்சியத்தில் தங்குவதற்கு அனுமதிக்கப்பட்ட ஒரு பெண் தனது கணவரை ஐக்கிய இராச்சியத்திற்குக் கூட்டிக்கொண்டுவர புதிய குடிவரவு விதிகள் அனுமதிக்கின்றன. ஆனால் மாணவராக இருக்கும் ஒரு பெண் தனது கணவரைக் கூட்டிக்கொண்டு வருவதற்கு இவ்விதிகள் இடமளிக்கவில்லை. எனினும் இரக்கத்துக்குரிய காரணங்களைச் சமர்ப்பிப்பதன்மூலம் குடிநுழைவு அனுமதியினை மாணவியின் கணவர் பெறமுடியுமென குடிவரவு இனம் தொடர்பான அமைச்சர் ரிம் றென்ரன் சமீபத்தில் பாராளுமன்றத்தில் கூறியுள்ளார். மாணவியின் கணவரை அனுமதிக்கத்தக்கவகையில் குடிவரவு விதிகளை மாற்றினால் பெருந்தொகையான ஆண்கள் இந்நாட்டில் வேலைசெய்வதற்காக வந்துவிடுவார்கள். எனவேதான் விதிகளை மாற்றும் எண்ணம் இல்லையென அமைச்சர் மேலும் கூறியுள்ளார்.

IV திருப்பி அனுப்பப்பட்டோர்

சென்ற ஆண்டு தை மாதத்திலிருந்து இவ் வருட பங்குனி மாதம் வரையிலான இடைப்பட்ட காலத்தின்போது அகதிகளாக அடைக்கலம் கோரிய நாற்பத்தைந்து இலங்கைத் தமிழர்கள் இங்கிலாந்திலிருந்து திருப்பி இலங்கைக்கு அனுப்பப்பட்டுள்ளார்கள் என உள்நாட்டு அலுவல்கள் அமைச்சர் ரிமோதி றென்ரன் அண்மையில் தெரிவித்துள்ளார். இவர்களோடு நாட்டினுள் வந்திறங்கிய பின் அடைக்கலத்திற்கு விண்ணப்பித்த முப்பத்து மூன்று தமிழர்களும் இலங்கைக்கு அகற்றப்பட்டுள்ளார்கள். அல்லது துறைகடத்தப்பட்டுள்ளார்கள். திருப்பி அனுப்பப்பட்டவர்களின் பாதுகாப்புப் பற்றி பாராளுமன்ற உறுப்பினர் ஜெறமி கோபின் எழுப்பிய கேள்விக்கு 'அது அவர்களது சொந்த நாட்டின் அரசினைப் பொறுத்த விடயம்' என றென்ரன் பதிலளித்துள்ளார்.

V காவுநர் பொறுப்புச் சட்டம்

உரிய பத்திரங்கள் குடி நுழைவு அனுமதி என்பன இல்லாதவர்களை ஏற்றிவரும் விமான உரிமையாளர்களமீது தண்டனை வழங்குவதற்கான காவுநர் பொறுப்புச் சட்டம் 1987இல் பிரித்தானிய அரசினால் அமுலுக்குக் கொண்டுவரப்பட்டது. இச் சட்டத்தின் கீழ் சென்ற மார்ச் மாதம் 23ந் திகதி வரை 3.9 மிலியன் ஸ்ரேலிங் பவுண்களை உள்நாட்டு அலுவல்கள் திணைக்களம் விமான உரிமையாளர்களிடமிருந்து அறவிட்டுள்ளது. இன்னும் 4.3 மிலியன் பவுண்கள் அறவிடப்படவுள்ளன. இச் சட்டமானது 1951ம் ஆண்டு ஜெனிவாப் பேராயத்தின் 31வது சரத்துக்கு முரண்பட்டதாகும்.

திசை

THISAI

வார வெளியீடு

தொடர்பு :

118

4ம் குறுக்குத் தெரு

யாழ்ப்பாணம்

ஆயிரக்கணக்கான தமிழ் அகதிகட்கு அளப்பரிய
தகவல்களைத் தமிழ் மொழியிலும் தந்திடும்
"தமிழ்அகதி" சஞ்சிகையின் சேவையினைப்
பாராட்டுகின்றோம்.

With Compliments

Krish Ratna & Co. Solicitors

R. D. RATNASINGHAM
N. KRISHNARAJAH
V. N. NAVARATNAM LLB (Consultant)
VIJAYA RATNASINGHAM (Associate)

61-A/2 KING STREET
SOUTHALL
MIDDX
UB2 4DQ
Tel: 01 574 6303
Fax: 01 574 1096

Conveyancing!

Before you buy or sell your property write or telephone us for a written estimate of our fees

SOLICITORS with substantial experience can help you with the following:

- * Divorce and Family Matters
- * Motoring Offences
- * Immigration
- * Wills Probate and Administration
- * Criminal and Civil
- * Personal Injuries Cases
- * Landlord and Tenant
- * Unfair Dismissal
- * Liquor Licensing

ALL LEGAL AID CASES UNDERTAKEN

Nalliah & Xavier

Solicitors, Administrators of Oaths, Privy Council Agents

N. Balakrishnan, LL.B.

A. Xavier B.A., Ph.D.(CRIM)

C. Sithamparapillai LL.B., LL.M(Lond.)

Dip. in Air & Space Law (Lond. Inst. of World Affairs)

1 Cravan Park, Harlesden, London NW10 8SX, Tel: 01-965 7186 & 01-965 9307

குருவேத்திரம்

தர்மம் மறுபடியும் வெல்லுவதற்குரிய போரினில் ஈடுபடுவோரினது களம் இது

துரோகி எனும்.....

காயத்திரி

கொன்ஸ்டன்ரைன்

துரோகி என்ற வார்த்தை இன்றைய தமிழ் அரசியலை விட்டுப் பிரிக்கமுடியாத அளவிற்கு ஒன்றிணைந்துவிட்டது. 1950களில் பொன்னம்பலம் ராம நாதனுக்கு இப் "பட்டம்" முதன்முதலாகக் கொடுக்கப்பட்டது. (நான் அறிந்தளவில்) என நினைக்கின்றேன். அதன் பின்னர் தமது கருத்திற்கு எதிரான அல்லது வித்தியாசமான கருத்துக்களைக் கொண்டவர்களை "தமிழினத்துரோகி" என்ற வார்த்தை கொண்டே அடையாளம் காட்டி வந்துள்ளனர். அரசியல்வாதிகளில் தொடங்கி விடுதலைப் போராளிகள் சமூக சேவையாளர்கள் மதகுருமார்கள் மாணவர்கள் என சமூகத்தின் சகல பிரிவினர்களுக்கும் பல்வேறு சந்தர்

ப்பங்களில் இப் பட்டம் தூட்டப்பட்டது. இன்றோ அந்த வெறும் துரோகி என்ற பட்டம் மரண தண்டனையையும் உள்ளடக்கிய ஒரு பரிணாம வளர்ச்சியைக் கண்டுள்ளது. 1980ம் ஆண்டுப் பகுதியில் பருத்தித்துறையில் நடந்த "கமலம் கொலை வழக்கு" பலருக்கு இன்னும் நன்றாக நினைவிருக்கும் என நினைக்கின்றேன். அக்கொடுர கொலை ஏற்படுத்திய அதிர்ச்சியையும் வேதனையையும் யாரும் மறந்திருக்க மாட்டார்கள். அதற்கும் மேலாக அதில் சம்பந்தப்பட்டதாகக் கருதப் பட்டவர்களின் பெயர்களைக்கூட சிலர் ஞாபகம் வைத்திருக்கின்றனர். அவ்வளவு தூரம் ஓர் உயிர்க் கொலையின் மீது அபார அதிர்ச்சியும் வெறுப்பும் கொள்ள

வைத்த எமது தமிழ்ச் சமூகத்திற்கு இன்று ஏற்பட்டிருக்கும் நிலைமையை எண்ணும்போது மிகுந்த வேதனை ஏற்படுகின்றது. இன்று எமது மண்ணில் நடைபெறும் தனிப்பட்ட கொலைகளைக் கண்டும் காணாதது போல் இருக்கின்றோம். சில வேளைகளில் நியாயப்படுத்திக்கூடப் பேசுகின்றோம். எமக்கு எதிரான கருத்துக்களைக் கொண்டவர்கள் கொலை செய்யப்படுவதை நியாயப் படுத்துவதற்கும் நாம் அக்கறை கொள்ளும் விடுதலை இயக்கம் செய்யும் கொலைகளை ஆதரித்து நிற்குமளவிற்கும் எமது மனம் நஞ்சுட்டப்பட்டிருக்கின்றது.

மனித உயிரின் பெறுமதியை அடிப்படையாக வைத்து தூய்மையான மனித நாகரீகத்திற்கு வரைவிலக்கணம் கொடுக்கும் பழமை வாய்ந்த இந்து மதத்தைப் பின்பற்றுவோரை பெரும்பான்மையாகக் கொண்ட எமது தமிழ்ச் சமூகத்திற்கு இந்நிலை எக்காரணம் கொண்டும் ஏற்பட்டிருக்கக் கூடாது.

சமூகத் தொண்டு செய்யும் ஒருவர் ஏதோ ஒரு கருத்து வேற்றுமைக்காகக் கொலை செய்யப்படும் பட்சத்தில் கூட 'இவருக்கு இது வேண்டும்' 'இவர் சீ.ஜ.ஏ கைக்கூலி' என மேலெழுந்தவாரியாகக் கூறி இக் கொலைகளை ஆதரித்து நிற்பதை நாம் அடிக்கடி கேள்விப் பட்டிருப்போம். நாம் கூட நம்மை அறியாமலே சிலவேளைகளில் ஆதரித்துக் கூறியும் இருக்கின்றோம். இச்சந்தர்ப்பங்களில் நாங்களே ஒரு கொலையைச் செய்யக் காரணமாக இருந்திருக்கின்றோம் என்ற உண்மையை மறந்து விடுகின்றோம்.

அரசியற் படுகொலைகளால் மட்டுந்தான் எமது அடிப்படை உரிமைகளை மீட்கலாம் என எண்ணுமளவிற்கு எமது மனம் தாழ்ந்துபோய்விட்டது. கொலைகளால் எமது இலட்சியத்தை அடையலாம் என்ற வாதத்தில் உண்மை இருக்குமாக இருந்தால் நாம் இன்று தமிழீழத்தில் அல்லவா வாழ வேண்டும்? நாம் ஏதோ வசதியாக இருந்தாலும் பிரச்சினைகளைச் சந்திக்க இயலாதவர்கள் என்ற காரணத்தாலும் நாட்டை விட்டு ஓடி வந்து விட்டோம். இப்படி ஓடி வந்த நாங்கள் "இங்கு நிரந்தரமாக வாழ்பவர்கள்"

"அகதிகள்" என நம்மைப் பாகுபடுத்தி அதிலொரு சிற்றின்பம் கண்டு கொள்கின்றோம்.

நாம் விரும்பியோ அல்லது விரும்பாமலோ வெளிநாடுகளில் வாழும் தமிழர்கள் அனைவரும் அகதிகள் என்ற உண்மையை ஏற்றுத்தான் ஆகவேண்டும் (அரசியல் அகதி என்பதை ஏற்க மறுப்பவர்கள் பொருளாதார அகதிகள் என்றே கணிக்கப்படவேண்டும்) இப்படியாகத் தாய் நாட்டிலிருந்து அந்நியப்பட்ட நாங்களும் ஆயிரக் கணக்கான மைல்களுக்கு அப்பால் உள்ளவர்களைக் கண்மூடித்தனமாகத் துரோகி என அழைப்பதில் மகிழ்ச்சி அடைகின்றோம்.

சமூகத் தொண்டுகளில் ஈடுபட்டு அண்மையில் கொலை செய்யப்பட்ட அமரர் கந்தசாமியையும் ராஜனி திராணகமவையும் எடுத்துக்கொள்ளுங்கள். அமரர் கந்தசாமி கொலை செய்யப்பட்டமையால் உலகரீதியில் அவரால் மேற்கொள்ளப்பட்ட விடுதலைப்பிரச்சாரம் நிலைதளர்ந்தது. ராஜனி கொலை செய்யப்பட்டமையால் யாழ்பல்கலைக்கழகத்தினூடாக அவர் புரிந்த மனித உரிமை சம்பந்தப்பட்ட போராட்டங்கள் ஸ்தம்பித்து விட்டன. இவர் களின் பணியைத் தொடர்வதற்கும் இப்பணி இன்மையால் இலங்கையில் வாழும் மக்களுக்கு ஏற்படும் அழிவைக் குறைப்பதற்கும் இக் கொலைகளைக் கண்டிக்கத் தவறுவோர் ஏதாவது தீர்வினை வைத் திருக்கிறார்களா?

இவ்வாறு ஒடுக்கப்பட்ட சமூகத்திற்குத் தொண்டு செய்பவர்களின் உயிரைப் பறிக்கும் செயலானது இப்படிப் பணியாற்ற மனதளவில் எண்ணு பவர்களைக்கூட பின்னடையச்செய்யும். தமது உயிரைத் துர்சமென மதித்து வெளிநாட்டில் வாழக்கூடிய வசதியிருந்தும் அவ்வாறிராது இக்கால கட்டத்தில் சொந்த மண்ணிற்குப் போய் பொதுச்சேவை செய்யும்பொழுது கோரத் தனமாகக் கொலை செய்யப்பட்ட கந்தசாமி, ராஜனி போன்றோர் போற்றப்பட்ட வேண்டியவர்கள்.

எனது வேலையுண்டு வீடுண்டு என்று வாழும் மக்களைக் கட்டியெழுப்பவா எமது இளைஞர்கள் தமது உயிரைப் பணயம் வைத்துப் போராடினார்கள். தம்மைப் பற்றிச் சிந்திக்காமல் தமது சமூகத்தைப் பற்றி சிந்தித்ததால்தான் இளைஞர்கள்

கையில் துப்பாக்கியினை எடுத்தார்கள். ஆனால் அந்தத் துப்பாக்கி சமூக நலனற்ற ஒரு சுயநல தமிழ்ச் சமூகத்தைக் கட்டியெழுப்பவா பயன்படுகிறது.

எமது சமூகத்துடன் கலக்கப்பட்டுவிட்ட அநீதியான துப்பாக்கிக் கலாச்சாரம் உடனே மறையப் போவதில்லை. ஆனால் இக் கலாச்சாரதிற்கு முற்றுப்புள்ளி வைப்பதற்கு எமது தேசத்தையும் சமூகத்தையும் நேசிக்கும் மக்கள் குரல் கொடுக்க வேண்டும்.

அமரர் கந்தசாமியும், ராஜனியும் கொலை செய்யப்பட்டமை பற்றி இதுவரை எவரினாலும் உரிமை கோரப்படவில்லை. இறைகுமரன், உமைகுமரனுடன் ஆரம்பித்து வைக்கப்

பட்ட இவ் உரிமை கோராத கொலைகள் இன்றும் தொடர்வது வேதனைக்குரியதே. இவ்வாறு உரிமை கோராத கொலைகளை அவதானிக்குமிடத்து இக் கொலைகளுக்குரிய காரணங்களையோ அல்லது தாமே உருவாக்கிக் கூறும் காரணங்களையோ மக்கள் ஏற்க மாட்டார்கள் என்ற உண்மை மறைந்திருப்பதைப் பார்க்கும் போது இருண்ட மேகங்களிலும் ஒளி தென்படுகிறது.

"மனிதன் தனக்குத் தெரிந்த விடயங்களைப் பற்றி மட்டும் கதைப்பானாகில் உலகிற்கு அமைதி உடன் வந்து விடும்" என்ற பேர்னாட் ஷாவின் கூற்று எமது இனத்திற்கு நன்கு பொருந்தத்தான் செய்கின்றது.

சொல்லுங்கள் எப்படித் தங்கலாம் ?

ஆ.செ.மூர்த்தி லண்டன் கிழக்கு

தமிழ்ச்சுகதி சஞ்சிகையை வாசித்தேன். நல்லதொரு முயற்சி - பாராட்டுக்கள்.

இச் சந்தர்ப்பத்தில் அகதி சம்பந்தமான எனது அனுபவத்தை மிகவும் சுருக்கமாகக் கூறிக்கொள்ள விரும்புகின்றேன். உண்மை கூடவே செய்யும். அதற்காக இதனைப் பிரசுரிக்காது விடாதீர்கள்.

நான் இங்கிலாந்திற்கு வந்து மூன்று வருடங்கள் ஆகின்றன. தற்பொழுது அகதியாக வசிக்கும் நான் இங்கு சொலிசிறார் (சட்டத்தரணி) சோதனையில் சித்தியடைந்துவிட்டு லண்டனிலுள்ள ஒரு சொலிசிறார் அலுவலகத்தில் உதவியாளனாக வேலை செய்கின்றேன். இவ் அலுவலகம் தமிழர்களுக்குச் சொந்தமானது. சொலிசிறார் என்று சொன்னதும் எனது சம்பளத்தைப் பற்றி பெரிதாக எண்ணிவிட வேண்டாம். தமிழன் சாமானியமானவனா? அவன் தென்னிலங்கையில் மட்டும் சுரண்டவில்லை. லண்டனிலும் சுரண்டவே செய்கிறான். ஈழம் கிடைக்கும் போது நிச்சயமாக அங்கும் சுரண்டவே செய்வான். நானும் தமிழன் தான். எனினும் சுரண்டல் புத்தி இன்னும் தொற்றவில்லை. இப்படியாகச் சேவகம் செய்யும் பொழுது ஒரு நாள் வைத்தியத்துறையில் கொழுத்த சம்பளத்தில் லண்டனில் வேலை செய்யும் இன்னோரு தமிழர் குடிவரவு சம்பந்தப்பட்ட ஆலோசனைக்காக எனது அலுவலகம் வந்திருந்தார். இவர் தனது மனைவின் தகப்பனாரையும் தாயையும் சுற்றுலாக் காரணங்காட்டி ஏற்கனவே லண்டனிற்கு வரவழைத்துள்ளார். அவர்கள் வந்து ஐந்து மாதங்களாகி விட்டன. சுற்றுலாக் காரணங்காட்டி ஆறு மாதங்களுக்கு மேல் இங்கிலாந்தில் தங்க உள்நாட்டு அலுவல்கள் திணைக்களம் அனுமதிக்காது. எனவே எவ்வகையான காரணங்காட்டி அவர்களை இங்கு தங்கவைக்கலாம் என்பதை அறியவே வந்திருந்தார். அவருக்கு நான் இரு காரணங்களைக் குறிப்பிட்டு அவற்றைப் பற்றி விளக்கமாகச் சொன்னேன். சுருக்கமாகச் சொல்லின் அவர்கள் இலங்கையில் உள்ள கலவரச் சூழ் நிலையைக்காட்டி அகதிகளாக விதிவிலக்கான அனுமதி பெற்று இங்கு தங்கக்கூடிய சூழ்நிலை உள்ளமையைக் கூறினேன். இரண்டாவதாக அவரில் தங்கியிருப்போராக இருப்பதற்குரிய வழிவகைகளையும் கூறினேன். அகதி என்ற

வார்த்தையைக் கேட்டதுமே அவர் முகத்தைச் சுளித்தார். ஏதோ தாழ்த்தப்பட்ட மக்களைப் பார்ப்பதைப் போன்றே அகதிகளையும் பார்த்தார். கடைகளில் சாமான் அடுக்கவும் தூக்கவும் காவல் வேலை பார்க்கவும் வந்த இழிசனராகவே இவரின் கணிப்பு அமைந்திருந்தது. இவர் மட்டுமல்ல என்னிடம் ஆலோசனைக்கு வந்த பல 'படித்த' தமிழர்களும் இப்படியாகவே பார்க்கின்றனர். அகதிகளால் தமது மரியாதை குறைகின்றதாம்.

(இந் நிலையில் நீங்கள் வேறு அகதி என்ற பெயரில் சஞ்சிகை வெளியிடுகிறீர்கள். உங்களுக்கு எனது அனுதாபங்கள்!) ஆனால் அதே வேளையில் அவர் நான் கூறிய இரண்டாவது காரணத்தையும் விரும்பவில்லை. தனக்கு நிரந்தரப் பாரமாக அவர்கள் அமைந்து விடுவார்களோ என்ற பயமாக்கும். இந்நிலையில் அகதியாகவும் இருக்கக் கூடாது. அது இனிவான செயல் ஆனால் ஒரு சில வருடங்களுக்காவது இங்கு தங்க வேண்டும். நிரந்தரமாகவும் தங்க கூடாது. பின்பு இலங்கைக்கும் போகவேண்டும். அத்துடன் அவர்கள் வீட்டில் சும்மா இருக்க முடியுமா? வேலை செய்யவும் வேண்டும். இவை எல்லாவற்றிற்கும் ஏற்ற வகையில் தங்குவதற்குரிய ஒரு காரணத்தை அவர் அறிய விரும்பினார். என்னால் அவரை திருப்திப் படுத்த இயலவில்லை. உங்களால் முடிந்தால் கூறுங்கள். (ஆலோசனை முடிவில் ஆலோசனைக்கான காசைத் தராது எழும்பிப் போனார். எனது அலுவலக உரிமையாளர் அவரது நண்பராம். சுரண்டல் ஒரு பரந்த வியாதி என்பதை அப்போது உணர்ந்து கொண்டேன்.)

உண்மை கூட்டும் ஆனால் கொழுத்தி எரிப்பது அளவுக்கு மீறியதாகும். எனவே இக் கடிதத்தின் சில பகுதிகளை நீக்குவது தவிர்க்க முடியாததாகி விட்டது. - ஆசிரியர்

வாழி

அவதிக்குள் அழுத்தப்பட்டு
 அல்லலாம் சகதிக் குள்ளே
 அதோகதி என்று வாழும்
 அகதிகள் நன்மைக்கென்று
 அரும்பிடும் "அகதி" என்ற
 அழகிய ஏடே வாழி!

= சசி

யுத்தமும் அகதிகளும்

வி. சிவலிங்கம்

மனித சமுதாயத்தின் முன்னேற்றம் பல்வேறு வகைப்பட்ட போராட்டங்களினூடாகவே வளர்ந்துள்ளது. சமுதாய முன்னேற்றத்திற்கான இப்போராட்டங்கள், சமுதாயத்தின் பல்வேறு அம்சங்களில் தனது பாதிப்பினைப் பக்கவிளைவாக ஏற்படுத்தியுள்ளன. இதில் பிரதானமானது மக்கள் தாம் பாரம்பரியமாக வாழ்ந்த பகுதிகளில் தொடர்ந்தும் வாழமுடியாது வெவ்வேறு பகுதிகளில் அகதிகளாகக் குடியேறியமையாகும்.

உலகம் முழுவதும், குறிப்பாக ஐரோப்பிய நாடுகள், முதலாம் இரண்டாம் உலகப் போரின் விளைவாகப் பல்வேறு மாற்றங்களைப் பெற்றன. குறிப்பாக இந்நாடுகளின் எல்லைகள் மாற்றமடைந்ததோடு, மக்களும் வெவ்வேறு நாடுகளின் எல்லைக்குட் சென்று குடியேறவேண்டிய நிர்ப்பந்தம் ஏற்பட்டது.

இரண்டாம் உலகப்போர் காரணமாக ஜேர்மனி இரு கூறாகியது. கிழக்கு ஜேர்மனியில் புதிய சோசலிச நிர்மாணம் தொடங்கப்பட்டது. வரலாற்றின் இம்மாற்றத்தினைத் தடுக்க மேற்கு நாடுகள் பல்வேறு தந்திரங்களை மேற்கொண்டன. இத்தந்திரங்களுக்குப் பலியானவர்கள் மேற்கு ஜேர்மனியை நோக்கிச் செல்லத்தொடங்கினர். அகதிகளுக்கு அடைக்கலம் அளித்தல் என்ற போலி நிலைமையின் மூலம் கிழக்கு ஜேர்மனியை வலுவழக்கச் செய்ய முயற்சிகள் மேற்கொள்ளப்பட்டன. இதன் விளைவாகவே ஜேர்மன் தடுப்புச் சுவர் உருவானது. இரண்டாம் உலகப்போர் காரணமாக யூதர்களும் பெருமளவில் அகதிகளானமை குறிப்பிடத்தக்கது. இவ் உலகப் போரின் பின்னர் உலகம் முழுவதும் குடியேற்ற நாடுகளை வைத்திருந்த பிரிட்டன், பிரான்ஸ், போர்த்துக்கல், ஸ்பெயின்

போன்ற நாடுகள் பல பொருளாதார நெருக்கடிகளை எதிர்நோக்கின. அதே வேளை குடியேற்ற நாடுகளில் தேசிய விடுதலைப் போராட்டங்கள் புதிய முனைப்பைப் பெறலாயின. உள்நாட்டுப் பொருளாதார நெருக்கடிகளைச் சமாளிக்க முடியாமல் திண்டாடிய ஏகாதிபத்தியங்கள், குடியேற்ற நாடுகளில் ஏற்பட்டுள்ள விடுதலைப் போராட்டங்களை நசுக்கப் புதிய தந்திரோபாயங்களைக் கையாளத் தொடங்கின. குடியேற்ற நாடுகளில் வாழ்ந்த சொத்துப்படைத்தவர்கள் அதிகாரத்தைப் பெறும் வகையில் ஆட்சி முறை யந்திரங்கள் மாற்றி அமைக்கப்பட்டன. இவை மக்கள் அதிகாரம், ஜனநாயகம் எனவும் வர்ணிக்கப்பட்டன. பொருளாதாரம், சமூக முன்னேற்றம், அரசியல் என்பவற்றில் மிகவும் பின் தங்கிய நிலையில் வாழ்ந்த மக்கள் இவ்வாறான ஆட்சிமுறைத் தத்துவங்களின் தூக்கமத்தைப் புரிய முடியாத நிலையில் இருந்தனர். ஜனநாயகம் என்ற போர்வையில் நவகாலனித்துவம் பின் கதவால் நுழைந்தது. நவகாலனித்துவம் அந் நாடுகளின் பாரம்பரிய பொருளாதார அடிப்படைகளை நிலைகுலையச் செய்து புதிய தொழிற்சாலை வளர்ச்சியின் உற்பத்தி பண்டங்களின் சந்தையாக மாற்றியது.

இறக்குமதிப் பொருட்களின் சந்தையாகிவிட்ட இம் மூன்றாம் உலக நாடுகளில் பொருளாதாரத்திற்குப் பதிலாகச் சனத்தொகை பெருகியது. சனத்தொகைப் பெருக்கத்தின் வேகம் பொருளாதார அபிவிருத்தியின் வேகத்திலும் பல மடங்காக இருந்தது. இறக்குமதிச் சுவர்ச்சாரத்தில் அமிழ்ந்திருந்த இந் நாடுகளில் சனத்தொகைப் பெருக்கத்தினால் ஏற்படக்கூடிய வேலை யில்லாத திண்டாட்டம், உணவுப்

பற்றாக்குறை, விலைவாசி உயர்வு, ககாதாரம் போன்ற பிரச்சனைகள் பல்வேறு வடிவங்களில் தோற்ற மெடுத்தன. சமூக ஏற்றத் தாழ்வு, மொழிப் பிரச்சனை, மதப்பிரச்சனை, இனப் பிரச்சனை என்பன போன்ற வடிவங்களில் இவை வெடிக்கலாயின. இப்போராட்டங்கள் யாவும் புதிய பொருளாதார, சமூக, அரசியல் ஒழுங்கு முறையைக்கோரி நின்றன. ஏகாதிபத்திய பொருளாதார நலன்களைப் பேணும் நோக்கோடு அமைக்கப்பட்ட நவகாலனித்துவ முறையின் ஆட்சியந் திரங்களான பாராளுமன்றம், ராணுவம், நீதிமன்றம், சிறைச்சாலை போன்ற அமைப்புகள் இவ்வாறான சவாலை ராணுவ ஒடுக்கு முறைகளின் மூலம் நசுக்கும் முயற்சிகளை மேற்கொண்டன. இவ்வாறான ஓர் மோதலின் விளைவாக மக்கள் உள்நாட்டிலும் வெளிநாட்டிலும் அகதிகளாகினர்.

இவ்வாறான அகதிகள் பிரச்சனையில் அரசியல் அம்சமானது அடிப்படையாக அமைகிறது. இவ் அரசியல் அம்சம் தொடர்பாகப் பலர் பல்வேறு விதமான விளக்கத்தை அளிக் கின்றனர். இவ் அரசியல் அம்சம் பொதுவாக எல்லா நாடுகளிலும் ஒரே மாதிரியாக அமைவதை நாம் காணமுடியும். இதற்கு உதாரணமாக ஆப்கானிஸ்தான், கம்பூசியா ஆகிய நாடுகளில் இடம் பெற்று வரும் நிகழ்வுகளை நோக்குவது பொருத்தமானதாகும். மாதமொரு அரசாங்கம் என்ற அடிப்படையில் அடிக்கடி ஆட்சிக் கவிழ்ப்பு நடைபெற்று வந்த ஆப்கானிஸ்தானில் இறுதியாக ஓர் இடது சாரி அரசாங்கம் அமைக்கப்பட்டது. இதன் மூலம் மன்னராட்சிக்கு முற்றுப்புள்ளி வைக்கப்பட்டது. மன்னராட்சி நடைபெற்று வரும் மத்திய கிழக்கு நாடுகளுக்கு இச் செயலானது ஓர் இடையாக அமைந்தது. ஈரானில் முடிதூடா மன்னராக இருந்த ஷா விரட்டி அடிக்கப்பட்டார் அமெரிக்க தூதுவராலயம் முற்றுகையிடப்பட்டது. மத்திய கிழக்கிலும் அதன் அண்மையிலும் ஏற்பட்டு வந்த இம் மாற்றங்கள் சர்வாதிகார மற்றும் ஏகாதிபத்திய நலன்களுக்குச் சவாலாக அமைந்தன. பொருளாதார ரீதியாகப் பின் தங்கிய நிலையிலிருந்த ஆப்கானிஸ்தானில் அமைந்த இடது சாரி அரசாங்கத்தை வீழ்த்த அந் நாட்டு

மக்களின் பிற்போக்கு நம்பிக்கைகள் உபயோகப்படுத்தப்பட்டன. ஆட்சியிலுள்ள மதவிரோத கம்யூனிச அரசை வீழ்த்துவதன் மூலமே தாம் நல்வாழ்வு பெறமுடியும் என்ற போலி நம்பிக்கை வளர்க்கப்பட்டது. இதன் விளைவாகப் பல இலட்சக்கணக்கானோர் அகதிகளாக அண்மையிலுள்ள பாகிஸ்தானில் தஞ்சமடைந்தனர். வியட்னாமின் வீர மிகு விடுதலைப் போராட்டத்தைத் தொடர்ந்து அண்மை நாடான கம்பூசியாவிலும் போராட்டங்கள் வெடித்தன. இப் போராட்டங்களின் பலனாக உள்முரண்பாடுகளும் தோன்றின. கம்பூசிய விடுதலைப் போராட்டத்தின் பலனாக மன்னராட்சி தூக்கியெறியப்பட்டு பொல் பொட் என்பவர் தலைமையிலான ஆட்சி இடம் பெற்றது. பொல்பொட் அரசினர் தமது குறுகிய அரசியல் நலன்களுக்காக ஆட்சியந்திரத்தை உபயோகித்தனர். அரசியல் எதிரிகள் என்ற போர்வையில் சுமார் பத்து லட்சம் மக்கள் இவர்களால் கொன்றொழிக்கப்பட்டார்கள். இக் கொடுமைகளுக்கு முடிவுகாண வியட்நாம் தனது படையை ஏவியது. இதன்விளைவு பல லட்சக்கணக்கான மக்கள் அண்மை நாடான தாய்லாந்தில் அகதிகளாகியுள்ளனர். ஆசிய மண்ணில் மட்டுமல்லாது ஆபிரிக்க மற்றும் லத்தீன் அமெரிக்க நாடுகளிலும் விடுதலைக்கான போராட்டங்களின் பெறுபேறாகப் பல லட்சக் கணக்கான மக்கள் அகதிகளாகியுள்ளனர். இவ்வாறான சூழ்நிலையில் ஒரு பொதுவான நிலைமை பற்றி மக்கள் சிந்திக்கக் கடமைப்பட்டுள்ளனர். அதாவது விடுதலைப் போராட்டத்தின் தன்மை குறித்த அடிப்படைக் குறிக்கோள் என்பது பற்றியதாகும். உலகம் முழுவதிலும் இடம் பெற்றுவுரும் விடுதலைப் போராட்டங்களில் விடுதலைப் போராட்டம் குறித்து இருவேறு நிலைமைகள் தொடர்ந்து இருந்து வருவதை நாம் அவதானிக்க முடியும். அதாவது அமைந்துள்ள ஆட்சியந்திரப்பொறி முறைக்கெதிரான போராட்டத்தில் நடைபெறும் இருவகைப் போராட்டங்களாகும். சிறீலங்காவில் ஆளும் சிங்களப் பேரினவாத அரசுக்கெதிரான போராட்டம் தென்னாபிரிக்காவில் ஆளும் நிறுவெறி அரசுக்கெதிரான போராட்டம் எல் சல்வடோர், பொலிவியா, கொலம்பியா ஆகிய நாடுகளில் ஆளும் ராணுவ ஜூண்டாக்களுக்கெதிரான

போராட்டம் என்பன ஆட்சியந்திர
 பொறிமுறைக்கெதிரான போராட்டங்க
 ளெனலாம். பதிலாக ஆப்கானிஸ்
 தானில் ஆளும் முற்போக்கு அரசுக்கெதிராக
 மேற்கத்தைய நாடுகளின் கைப்பொம்
 மைகளான இஸ்லாமிய பிற்போக்கு
 முகைதீன் வாதிகள் நடத்தும்
 போராட்டம், அங்கோலா அரசுக்
 கெதிராக யூனிட்டா நடத்தும் போராட்
 டம், நிக்கரகுவா ஆளும் அரசுக் கெதிராக

கொன்ராஸ் எனப்படும் கூலிப்படை
 நடத்தும் போராட்டம் என்பன அடுத்த
 வகையாகும்.

மேற்குறிப்பிட்ட போராட்டங்களை
 மிகவும் ஆழமாக ஆராய்ந்து பார்த்தால்
 இதன் பின்னணியை நன்கு புரிந்து
 கொள்ளமுடியும். இதன் அடிப்படையிலேயே
 அகதிகள் பிரச்சனைக்கான தீர்வுகளை
 யும் மேற்கொள்ள முடியும்.

வாசியுங்கள்

அலை

காலாண்டு இலக்கிய இதழ்

தொடர்பு : அலை

48 சுய உதவி வீடமைப்புத் திட்டம்

குருநகர்

யாழ்ப்பாணம்

RAJA & CO
 SOLICITORS

PHONE: 01-682 2585
 FAX: 01-682 2575

FIXED FEE CONVEYANCING
 RESIDENTIAL & COMMERCIAL PROPERTIES

AND A FULL RANGE OF LEGAL SERVICES AVAILABLE

* IMMIGRATION * MATRIMONIAL * LANDLORD AND
 TENANT DIPUTE

* WILLS AND PROBATE * LICENSING

ALL CRIMINAL COURT AND POLICE STATION WORK
 UNDERTAKEN

PARTNERS:
 R. THAVARAJA LL.B
 T. SOORIYAKUMAR

295 BALHAM HIGH ROAD
 TOOTING BEC
 LONDON SW17

நெதர்லாந்தில் உள்ள தமிழ் அகதிகளின் நிலை

கடந்த ஒரு மாதகாலமாக, நெதர்லாந்து அரசாங்கத்து இலங்கைத் தமிழ் அகதிகள் விடயத்தில் கடுமையான போக்கை கடைப்பிடித்துவருகின்றது.

நெதர்லாந்தின் பல பாகங்களிலும் தமிழ்அகதிகள் குறிப்பிட்ட ஏழு நாட்களில் நாட்டை விட்டு வெளியேற வேண்டும் எனப் பொலிசாரினால் பணிக்கப்படுகின்றனர். மேற்படி குறிப்பிட்ட தினங்களுக்குள் உரிய நாள் நாட்டைவிட்டு வெளியேறாத பட்சத்திலோ அன்றி இதனையிட்டு வேறு ஏதும் நடவடிக்கை எடுக்காத பட்சத்திலோ பொலிசாரினால் கைது செய்யப்படுகின்றார்.

இப்படியாகக் கைது செய்வதும் அவர்களுள் ஒரு சிலரை இலங்கைக்குத் திருப்பி அனுப்புவதுமான நடவடிக்கையை நெதர்லாந்து அரசு கடந்த நான்கு வருடங்களாகச் செய்து வருகின்றது. அரசாங்கம் மேற்படி நடவடிக்கைகளைச் செய்யும்போது அதனிலிருந்து தப்புவதற்காக அநேகமான தமிழ்அகதிகள் நெதர்லாந்து நாட்டை விட்டுப் பிற ஐரோப்பிய நாடுகளுக்குச் சென்று விடுகின்றனர். எங்கும் செல்லமுடியாமல் இருக்கும் அகதிகள் பயந்த நிலையில் வாழ்கின்றனர். பலர் தலைமறைவாக டச்சு நண்பர்களின் உதவியுடன் வசிக்கின்றார்கள். சிலர் தேவாலயங்களில் தஞ்சம் அடைந்துள்ளார்கள்.

நெதர்லாந்து அரசின் மேற்படி மனிதாபிமானமற்ற நடவடிக்கையால் குறிக்கப்பட்ட எண்ணிக்கையுடைய தமிழ் அகதிகள் "மனநோயால்" பீடிக்கப்பட்டுள்ளார்கள். கடந்த ஆண்டு, இலங்கைக்குத்

திருப்பி அனுப்பினால் அங்கு தனது உயிருக்கு ஆபத்து என்பதை நிரூபிக்க கழுத்தில் சுருக்கை மாட்டி உயிரைப் போக்கிய ஓர் தமிழ் அகதியின் சோகச் சம்பவமும் நெதர்லாந்தில் இடம் பெற்றது.

இந்நிலையில், தமிழ் அகதிகளை இலங்கைக்குத் திருப்பி அனுப்பும் நடவடிக்கையைக் கைவிடும்படி PLATFORM-STN, தமிழர் ஒருங்கிணைப்புக்குழு உட்பட பல அகதி அமைப்புகள் நடவடிக்கைகளை மேற்கொண்டு வருகின்றன.

22.09.89 அன்று இலங்கைத் தமிழ் அகதிகளைத் திருப்பி அனுப்புவதைக் கண்டித்து நெதர்லாந்தில் டென்காக் நீதி அமைச்சின் முன்பாக PLATFORM-STN, தமிழர் ஒருங்கிணைப்புக் குழு உட்பட பல அமைப்புகள் ஒன்றிணைந்து ஓர் ஆர்ப்பாட்டத்தினை நடாத்தின. இவ் ஆர்ப்பாட்டத்தில் அநேகமான தமிழ் மக்களும் டச்சு மக்களும் கலந்து கொண்டனர். அன்று நீதி அமைச்சிடம் PLATFORM-STN, தமிழர் ஒருங்கிணைப்புக் குழுவினரால் தனித்தனியாக மகஜர் கையளிக்கப்பட்டது.

மேற்படி ஆர்ப்பாட்டத்தைத் தொடர்ந்து, நீதி அமைச்சினால் 26.09.89 அன்று காலை 10.30 மணிக்கு சந்திப்பு ஒழுங்குகள் செய்து தரப்பட்டன (முன்பு பல தடவைகள் சந்திப்புக்கான எழுத்து மூலமான கோரிக்கைகள் நிராகரிக்கப்பட்டிருந்தது குறிப்பிடத்தக்கது)

இதன்படி 26.09.89 அன்று காலை 10.30 மணிக்கு PLATFORM-STN, தமிழர்

ஒருங்கிணைப்பு குழு உட்பட எட்டுப்பேர் கொண்ட குழுவுக்கும் நீதி அமைச்சின் ஐந்து அதிகாரிகளுக்கும் இடையில் சுமார் இரண்டு மணித்தியாலங்கள் பேச்சுவார்த்தை இடம்பெற்றது. இச்சந்திப்பின்போது நெதர்லாந்திலுள்ள தமிழ் அகதிகளின் அவலநிலையும், தமிழீழப் பகுதிகளில் தற்போது நிலவும் இக்கட்டான சூழ்நிலையும் விளக்கமாக எடுத்துரைக்கப்பட்டது.

(அ) வடக்கு-கிழக்கு பகுதியைப் பார்வையிட ஒர் அரசு சார்பற்ற விசாரணைக்குழுவை அனுப்ப வேண்டும் என்றும்

(ஆ) மேற்படி விசாரணைக்குழுவின் அறிக்கை கிடைக்கும்வரை தமிழ் அகதிகளைத் திருப்பி அனுப்புவதற்கான எந்த நடவடிக்கையையும் மேற்கொள்ளக்கூடாது என்றும்

(இ) POLICE PUNCHING CARD பறிக்கப்பட்டவர்களுக்கு அதனை மீள ஒப்படைக்க வேண்டும்

ஆகிய மூன்று கோரிக்கைகளை மேற்படி எட்டுப்பேர் கொண்ட குழுவினர் முன் வைத்துள்ளனர்.

தாகவல்:

தமிழர் ஒருங்கிணைப்புக் குழு நெதர்லாந்து

உலக சாதனை வீரர்

பிரான்சில் அகதியாக வசிக்கும் அ.சிறீகந்தராஜா அங்கு உலக சாதனை ஒன்றினை நிலை நாட்டியதன் மூலம் கின்னெஸ் சாதனைப் புத்தகத்தில் தனது பெயரைப் பதித்துள்ளார். 1984ம் ஆண்டு ஆடி மாதம், 6 மணித்தியாலங்கள் 6 நிமிடம்வரை 10,376 தடவைகள் தொடர்ந்து தனது ஒரு காலை செவிவரை உயர்த்தி உதைவதன் மூலம் உலக சாதனையை நிறுவிய இவ் இளைஞர் அச்சாதனைமூலம் வெளிநாட்டில் உள்ள தமிழ் அகதிகளுக்குப் பெருமை தேடித்தந்துள்ளார். இச்சாதனை புரிவதற்கு ஒரு மாதம் முன்பாக முழங்காலால் தொடர்ந்து நடப்பதன் மூலம் பிரான்ஸ் தேசச் சாதனை ஒன்றினை நிறுவியுள்ளார். 1979ம் ஆண்டு ஈழத்தில் வசிக்கும்போது ஒரு காலில் 31 மணித்தியாலம் 45 நிமிடங்கள் தொடர்ந்து நிற்பதன் மூலம் உலக சாதனை நிறுவியதற்காகவும் இவரது பெயர் கின்னெஸ் சாதனைப் புத்தகத்தில் இடம்பெற்றள்ளது. பிரான்சில் தற்போது வசிக்கும் இவரது சகோதரர் சிறீகாந்த ஜெயராஜா கராத்தே குப்பூ துறைகளில் சிறந்து விளங்குகிறார்.

NEW RESTRICTIONS AND DISCRIMINATION ON THE RIGHTS OF THE ASYLUM SEEKERS

C. SITHAMPARAPILLAI

In recent times and in particular since July/August 1983 many Tamils fled their country Sri Lanka in large numbers and have sought political asylum and/or Refugee Status in several countries all over the world including United Kingdom.

Visa requirements for Sri Lankans were imposed by U.K Government in May 1985. Further restrictions were brought in subsequently by passing Immigration Carriers Liability Act (1987) Airlines became liable to fine as carrier under this act for bringing any passengers to U.K without an entry clearance certificate. This is a direct violation of obligation under the convention and protocol.

This act requiring valid documents of travel is in direct conflict with the explicit provisions of the convention and protocol relating to the status of refugees which was given express recognition in rule 73 of the Immigration Rules of 1983 which provide that "Leave to enter will not be refused if removal would be contrary to the provisions of the convention and protocol relating to the status of the refugees."

It seems that the British Government, in enacting this law which in effect discriminates Tamils in the application of the Immigration Policy, has adopted different standards.

About 6000 Sri Lankans applied for asylum or refugee status. An estimated 4200 were granted exceptional leave to remain. Estimated 40 appli-

cants were granted full refugee status. Nearly 84 persons were removed to Sri-Lanka against their will. Recently by an order of court five refugees were brought back from Sri-Lanka to U.K. British Government still refuses to recognise that Tamils as such are a persecuted race. They unfairly brand the Tamils as economic refugees and therefore not genuine.

Similarly Kurds have also recently fled from their country for fear of persecution by the Turkish government. Many Kurds are trying to flee from the intolerable conditions to find safe and security in the European countries. European country governments, including the U.K government increasingly contend that these asylum seekers are "economic migrants" despite overwhelming evidence to the contrary. Visa requirements are being imposed on them in order to bring the United Kingdom in line with European Economic Community members in preparation for 1992 when there would be harmonization of refugees' status. It is very relevant as Turkey is to apply for full membership to the EEC.

Over the past decade thousands of Kurds Alevis, Yazidis (another "Muslim" deviation) and Assyrian Christian have sought asylum in Western European countries to escape ethnic or religious persecution. Virtually all West European countries have now introduced visa restrictions to stem the flow of refugees. As the places of refuge diminish, persecuted people are increasingly trapped in their imperilled situation. The international community has a re-

sponsibility to provide accessible refuge for those in danger. It also has a responsibility to raise these human rights issues with the government of Turkey.

Let me now deal with some of the convention and concepts governing the "Refugees".

REFUGEES

Broadly speaking, are persons seeking asylum in a foreign country because of fears of persecution in their own country. Such persons are "refugees" within the meaning of the Convention and Protocol (U.K is a signatory and has ratified both)

ART:1

"Owing to well founded fear of being persecuted for reasons of race, religion, nationality, membership of a particular social group or political opinion..... Owing to such fear is unwilling to avail himself of the protection of that country.....or is unable or, owing to such fear, is unwilling to return.....

PERSECUTION

Not necessarily death or imprisonment or of serious kind. Could be harassment or injurious consequence. Either for their condition such as race, religion, nationality and so forth or for the type of activities they are engaged in.

WELL FOUNDED FEAR OF PERSECUTION

Serious possibility, reasonable chance, substantial grounds for thinking (both subjective and objective). Reasonable possibility and be intolerable if they return to their home country.

U K

1980 IMMIGRATION RULES:

It states (Rules H C 169 para 16) that full account is to be taken of the convention and Protocol and that nothing in the rules is to be construed as requiring action contrary to the U K 's international obligations.

Refugee status is not a matter of discretion. It is a matter of fact for the receiving state to determine according to the convention definition. Art 31 obliges state parties not to impose penalties for illegal entry on refugees who come directly from a territory where their life or freedom was threatened provided that they report to the authorities without delay and show good cause for their illegal entry or presence. Where a refugee is lawfully in the territory of a contracting state Art 32 provides that they can only be expelled on grounds of national security or public order, Art 32(2) provides that the expulsion of such a refugee shall only be done in pursuance of a decision reached in accordance with due process of law.

THE EUROPEAN CONVENTION OF HUMAN RIGHTS

Signed in Rome on 4.11.1950 ratified by U.K in march 1951 and came into force on 3.9.1953. U.K is one of 21 signatories. There are five protocols amending the convention. The only one which is relevant in the context of immigration is the fourth protocol. It guarantees freedom of movement for everyone lawfully in the state. This protocol has not been ratified by U.K, although the other four have been. The convention guarantees certain rights and fundamental freedoms to everyone within the jurisdiction of each High Contracting Parties. These are stated to have been inspired by the rights declared in the Universal Declaration of Human Rights. The convention protects inter alia the following rights and freedoms:

- (a) Rights of Life (Art:2)
- (b) Freedom from torture and from inhuman or degrading treatment or punishment(Art:3)
- (c) The right to liberty and security of person (Art:5)
- (d) The right to a fair trial in respect of an individual's civil rights or any criminal charge (Art:6)
- (e) Freedom from discrimination in the enjoyment of the rights and freedoms granted by the convention (Art:14)

Several of these Articles are relevant to issues

arising out of U.K immigration practice and have been invoked by petitioners who have failed to obtain redress from the U.K immigration authorities or Courts.

Refusals of admission and expulsion from a country may in certain circumstances amount to degrading treatment contrary to Art:3.

Discrimination on the basis of race can constitute "a special form of affront to human dignity" amounting to "degrading treatment" but only if the circumstances are suitable.

Art 8 & Art 14 must be read together and are very relevant: Art 14 provides: The enjoyment of the rights and freedom set forth in this convention shall be secured without discrimination on any grounds such as sex, race, colour, language, religion, political or other opinion national or social origin, association with a national minority, property, birth or other status.

According to the established case law the

main questions which arise in relation to a claim under Art 14 are:

(1) Whether persons in similar circumstances have been treated differently in an area covered by the convention.

(2) Whether the difference of treatment has been on a ground such as race, colour, religion or sex and so forth;

(3) Whether the difference of treatment has a legitimate aim; and

(4) If so, whether according to the principle of proportionality there is a reasonable relationship between the means employed and the aim sought to be realised. The difference in treatment must, therefore be regarded as having an objective and reasonable justification.

TAMIL REFUGEE

Subscribe now !

Annual subscription

U.K £9.00 - other countries £12.00

Cheque or money / postal order
should be made out in favour of

TAMIL REFUGEE ACTION GROUP

Please write to:

TAMIL REFUGEE

Tamil Refugee Action Group

Unit 2, 2nd Floor, Mill Mead Business Centre, Mill Mead Road,

London N17 9QU

Telephone: 01-365 0900

தமிழ் அகதி செயற்பாட்டுக் குழுவினரால் தமிழ் அகதி வெளியிடப்படுகின்றது.

ஆசிரியர்: மு. நேமிநாதன்

தமிழ் அகதியில் வெளியிடப்படும் கருத்துக்கள் ஆக்கத்தின் ஆக்குநரையே சாரும். அவை சஞ்சிகை ஆசிரியர் குழுவின் அல்லது தமிழ் அகதி செயற்பாட்டுக் குழுவின் கருத்துக்களை எப்போதும் பிரதிபலிப்பனவாகா.

Tamil Refugee is published by Tamil Refugee Action Group

Unit 2, 2nd Floor, Mill Mead Business Centre, Mill Mead Road, London N17 9QU.

Editor: M. Neiminathan

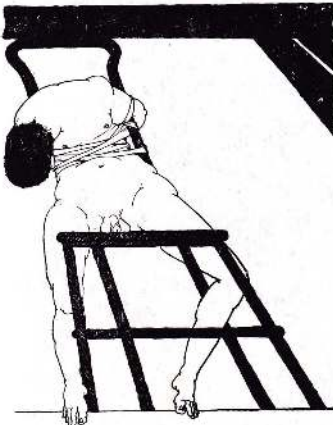
The opinions expressed in Tamil Refugee are those of individual authors and do not necessarily represent those of the Editorial Committee or of the Tamil Refugee Action Group.

Materials sent for publication may be abridged and edited if found necessary.

இது ஒரு யோகம்

தியாகநீர் வார்த்து
விடுதலை வளர்ப்போம்
எழுக மக்களே எழுக
எம் இளைஞர் சிந்திய
செந்நீர் ஏந்தி
எதிரிகள்தீண்டிய
துடக்கைக் கழிப்போம்
எழுக மக்களே எழுக
இது ஒரு யோகம்
எதிரிகள் சிரசு
அறுபட நாங்கள்
இயற்றுவோம் யோகம்
எழுக மக்களே எழுக
எமது கை விலங்குகள்
அறுபடுகின்றன
விடுதலை எம்மை அணைத்து
வருகிறாள்
எதிரிகள் எம்மகம்
விட்டழிந்தனர்
எழுக மக்களே எழுக

Drawing by Arnaldo Ramirez Araya

"1987ம் ஆண்டு ஆனி மாதம் 22ம் திகதியன்று சாமித்தம்பி ரவிச்சந்திரனை திருக்கோயில் விசேட அதிரடிப் படைப் பிரிவு இராணுவ முகாமிற்குக் கொண்டு வந்தனர். அந்த நாள் எனக்கு நன்றாகவே ஞாபகமுள்ளது. அப்போது ரவிச்சந்திரன் நிற்கவோ நடக்கவோ நிமிர்ந்து இருக்கவோ முடியாத நிலையிலிருந்தார். முள்ளந்தண்டு முறிவு உட்பட பல உட்காயங்களுக்கும் முறிவுகளுக்கும் உட்பட்டவராகத் தோற்றமளித்தார். அவரது உள்உறுப்புகளிலும் பல்வேறுபட்ட காயங்கள் இருக்கக்கூடும் என ஊகித்தேன். இவற்றை விட முகம், நெஞ்சு, கால் போன்ற உறுப்புகளில் வெளிப்படையான காயங்கள் காணப்பட்டன. அத்தோடு தனது ஆண்உறுப்புகள் மீது இராணுவத்தினர் ஊசியால் குத்தியதாக எனக்குக் கூறினார். அவரால் உணவை உண்ணவோ அல்லது விழுங்கவோ முடியவில்லை. அவர் மிகவும் கஸ்டப்பட்டே பேசினார். தொடர்ந்து படுக்கையிலேயே இருந்த அவர் விழிப்பாக உணர்வுடன் இருக்கும் நேரங்களில் இராணுவத்தினர் புரிந்த சித்திரவதைகளைப் பற்றிக் கூறுவார். விசேட அதிரடிப் படைப் பிரிவினர் தன்னைப் பல மணித்தியாலங்கள் கொதிமணலீந்து படுக்க வைத்து எரித்ததாகவும் மணலினுள் கழுத்து வரை தன்னைப் புதைத்தபின் தனது கழுத்தைச் சுற்றி ரயரை வைத்து அதன்மீது தண்ணீரினால் கடுமையாக அடித்ததாகவும் கூறினார். குண்டாந்தடி, கோடாலிப்பிடி பிளாஸ்டிக் குழாய் ஆகியவற்றாலும் தன்னைத் தாக்கியதாகக் கூறினார். ரவிச்சந்திரனால் ஒரு பிஸ்கட்டைக்கூடக் கடித்துச் சாப்பிட முடியவில்லை. கைகளைப் பாவித்து உணவினை உண்ண முடியவில்லை. இதன் காரணமாக நாள் உணவை அவருக்கு ஊட்ட வேண்டிய நிலை ஏற்பட்டது. இரண்டு அல்லது மூன்று கவளங்களை மட்டுமே மிகவும் கஸ்டப்பட்டு விழுங்கினார். 1987ம் ஆண்டு ஆனி மாதம் 28ம் திகதி மாலை 4 மணி வரை எமக்கு மதிய உணவு தரப்படவில்லை. மாலை 5.30 மணியளவில் விசேட அதிரடிப்படையிபிரிவிருந்து ஒருவர் வந்து எம்முடன் இருந்த ஆறு இளைஞர்களை ஒரு குழி தோண்டுமாறு கூறினார். அப்படியினன் எம்மை முகாமிற்கும் ரோமன் கத்தோலிக்க தேவாலயத்திற்கும் முன்னால் உள்ள திறந்த வெறுமையான நிலத்திற்குக் கொண்டு சென்றான். மூன்று ஆட்களை அடக்கக்கூடிய ஒரு குழியைத் தோண்டுமாறு கூறினான். இக் குழியைத் தோண்ட எமக்கு அரை மணித்தியாலம் எடுத்தது. எம்மை மீண்டும் முகாமிற்குச் செல்லுமாறு உத்தரவிடப்பட்டது. ரயர்களையும் விறகுகளையும் படையினர் அக் குழிக்குக் கொண்டு செல்வதைக் கண்டேன். பின்னர் ரவிச்சந்திரன் படுத்திருந்த முகாமிற்கு ஒரு ஜீப் சென்றது. ஒரு பொலிஸ் அதிகாரி வந்து அவரை ஜீப்புக்குத் தூக்கிச் சென்றார். இவ் ஜீப் ஆனது தோண்டப்பட்ட குழி உள்ள இடத்தை நோக்கிச் செலுத்தப்பட்டது. பின் வெடிச்சத்தம் கேட்டது. ஜீப் சாரதி அன்று மாலை வந்து மூவர் முடிந்து விட்டனர் என என்னிடம் சொன்னான். மிகுதியாக உள்ளவர்களும் முடிக்கப்படுவர் எனக்கூறினான். "

ரவிச்சந்திரனுடன் இராணுவ முகாமில் அடைபட்டிருந்த இருபத்திரண்டு வயதுடைய தமிழ் இளைஞர் ஒருவரின் வாக்குமூலத்தின் சில பகுதிகளே மேலே தரப்பட்டவை.